

jeg, man kan sige, at der er det bedste Haab om, at der ikke skal blive gjort yderligere Forestillinger i den Anledning udefra. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Handelsminister og den højtærede Statsminister: Naar Forholdet ligger saadan, at den Importregulering, som er blevet iværksat, ikke volder Besvær, ikke skader Landbruget og ikke skader andre Erhverv, kan man saa gøre sig Haab om, at den vil blive fortsat efter 1. April, eller skal det, der er blevet fremsat af den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, være det afgørende? Det vilde være af ikke ringe Betydning, om vi kunde faa et Svar paa dette Spørgsmaal.

Vor Stilling med Hensyn til Importreguleringen er ikke væsentlig forskellig fra den, der fremgik af de Udtalelser, Statsministeren er fremkommet med, inden han i Gaar erklærede — jeg ved ikke rigtig, hvordan Udtalelserne faldt, de var vage, de var saadan, at de kunde forstaaes paa to Maader —, at det maatte være vor Opgave gennem en fredelig Forhandling udadtil at ordne det saaledes, at der ydes noget for noget. Denne Udtalelse peger paa en Forhandling, der skal finde Sted, og tyder paa, at man kan komme ind paa en Importregulering, uden at man kommer til at skade derved. Det viser sig, at i Czekoslovakiet er det danske Landbrug ikke i fjerneste Grad i Fare, fordi man har foretaget en Importregulering. Det erklærer den højtærede Udenrigsminister, og den højtærede Handelsminister er kommet med en lignende Udtalelse. Det er min Tro, at hvis man vil føre en fornuftig Politik og forhandle med Ulandet, saa kan man uden at skade Landbrugets Eksportmuligheder naa betydeligt videre. Vi ønsker denne Foranstaltning foretaget, men jeg vil i denne Forbindelse understrege, at vi ikke mener, at Importregulering skal være Fremtidens Politik, skal have Varighed, det skal være noget fuldkommen midlertidigt paa samme Maade, som man anvender Medicin under en Sygdom.

Men hvor kan man mene, at man kan sige: Andre Lande lukker for Danmarks Industri, men vi tier stille; saa længe de ikke lukker for Landbrugets

Udførsel, saa foretager vi os ikke noget, ingen Forhandling, ingen Undersøgelse af, om vi kan foretage noget, der kan gavne vor Industri. En saadan Politik vil ogsaa komme til at ramme Landbruget, for skulde det ske, at den danske Industri bryder sammen, skulde det ske, at store Masser bliver arbejdsløse, saa er der kun en Ting i Danmark, som er den blivende, og som da vil komme til at bære Byrderne, og det er den danske Jord, det danske Landbrug. Man kan ikke isolere sig, Landbruget kan ikke mene, at det er det uvedkommende, hvorledes det gaar med de andre Erhverv her i Landet. Landbruget vilde faa det at føle, hvis Industrien brød sammen og vi kom ind i Forhold, der var saa aldeles uholdbare, som de vilde blive, hvis alle andre Lande lukkede af for Danmark, og Danmark saa erklærede: hvis I bare vil give Adgang for vore Landbrugsprodukter, skal vi ikke foretage os noget imod jer.

Naar den højtærede Landbrugsminister ved Omtalen af Importreguleringen talte om Køllesving, om at slaa i Bordet og adresserede det til Socialdemokraterne, de Radikale og de Konservative, vil jeg sige, det var en falsk Adresse. Det var i Virkeligheden Udtalelser, der tog Sigte paa, hvad Forsvarsministeren havde sagt. For mit eget Partis Vedkommende kan jeg sige, at der ikke er faldet Udtalelser, som aabenbart tager Sigte paa, at der skulde tages Repressalier fra dansk Side, og jeg har heller ikke set, at der er faldet saadanne Udtalelser fra radikal Side. Den Slags Udtalelser er kommet fra Forsvarsministeren. Hvorfor saa give dem en fejl Adresse, ladende som om der var et enigt Venstre, der maatte værges sig mod Socialdemokraterne, der vilde tage Repressalier, hvis der foretoges Foranstaltninger, som var til Skade for Danmark?

Lige saa urigtige var den højtærede Landbrugsministers Udtalelser med Hensyn til Stillingen overfor Landbruget. Den højtærede Landbrugsminister sagde i sit Svar til mig, at jeg havde talt om, at der ved Bevillinger til Landbruget ødsledes med Landets Penge, jeg var indigneret over Bevillingerne til Landbruget. Ærede Medlemmer vil ved at gennemlæse, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet